

Rozważanie na 16 listopada, poświęcenie Rzymskich bazylik świętych apostołów Piotra i Pawła

Rozważanie na 16 listopada,
poświęcenie Rzymskich bazylik
świętych apostołów Piotra i
Pawła. Proponowane tematy to:
Piotr i Paweł, filary wiary; Byli
różni, ale łączyła ich Ewangelia;
Jesteśmy żywymi kamieniami
świątyni, którą jest Kościół.

- Piotr i Paweł, filary wiary.

- Byli różni, ale łączyła ich Ewangelia.

- Jesteśmy żywymi kamieniami świątyni, którą jest Kościół.

ŻYCIORYSY świętych Piotra i Pawła splotły się dzięki ich miłości do Jezusa Chrystusa i tej samej gorliwości ewangelizacyjnej. Choć mieli bardzo różne pochodzenie, temperamenty i wykształcenie, to od chwili wezwania przez Pana zaangażowali wszystkie swoje siły, aby świadczyć na całym świecie o radości, którą otrzymali, każdy ze swoją szczególną misją i stylem: Piotr jako głowa Kościoła, Paweł jako apostoł narodów.

Spotkali się w Jerozolimie, gdy Paweł odwiedził apostołów trzy lata po swoim nawróceniu (por. Ga 1, 15-18). Tam mieszkali razem tylko przez

kilka dni. Jest możliwe, że później spotkali się w Rzymie, kiedy Paweł został uwięziony w stolicy Cesarstwa. Wiemy, że obaj dali swoje największe świadectwo miłości do Chrystusa doświadczając męczeństwa w tym mieście: Piotr został ukrzyżowany, Paweł został ścięty. Dziś ich relikwie spoczywają w wiecznym mieście w poświęconych im bazylikach. Tak jest to odnotowane około roku 200 w świadectwie rzymskiego księdza Gajusza: „Mogę wam pokazać relikwie apostołów; pójďte do Watykanu, czy na Via Ostiense, a znajdziecie szczątki założycieli tego Kościoła”^[1].

Dziś rozważamy co Bóg może uczynić z tymi, którzy z wielką gorliwością otwierają się na Jego działanie. „Odwagi! Ty... możesz. — mówił św. Josemaria . Czy nie widzisz, co zdziałała łaska Boża z Piotrem — owym śpiochem, zdrajcą i tchórzem? Z Pawłem —

nienawistnym i zawziętym prześladowcą?”^[2]. „Chrześcijańska tradycja zawsze uznawała Piotra i Pawła za nierozdzielnych: rzeczywiście, razem reprezentują oni całą Ewangelię Chrystusa”^[3]. Obaj stanowią fundament Kościoła, symbol jego jedności i filary wiary. Z tego powodu Kościół obchodzi w tym samym dniu Poświęcenie rzymskich bazylik św. Piotra i św. Pawła, zbudowanych w miejscu ich pochówku.

PRZED fasadą Bazyliki św. Piotra stoją dwa wielkie posągi, łatwo rozpoznawalne po tym, co trzymają w rękach: klucze w dłoniach Piotra i miecz, który trzyma Paweł. Symbol kluczy - które Piotr otrzymuje od Chrystusa - reprezentuje jego władzę. Pan obiecuje mu, że jako wierny powiernik Jego orędzia, to do niego

będzie należało otwieranie drzwi do królestwa niebieskiego (por. Ap 3, 7). Miecz, który Paweł nosi w swoich rękach jest narzędziem, którym został zabity. Jednak czytając jego listy odkrywamy, że obraz miecza przywołuje także jego misję ewangelizacyjną. Kiedy czuje, że zbliża się jego śmierć, pisze do swojego ucznia Tymoteusza: „W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiary ustrzegłem” (2 Tm 4,7). Paweł został nazwany *trzynastym* apostołem, bo choć nie należał do grupy dwunastu, został powołany przez Chrystusa Zmartwychwstałego w drodze do Damaszku.

Po ludzku bardzo się od siebie różnili i zapewne w ich relacji nie brakowało konfliktów. Ale te różnice nie przeszkodziły im ukazać „konkretny i nowy sposób, by być braćmi, przeżywany zgodnie z Ewangelią, w sposób autentyczny, co

było możliwe właśnie dzięki działającej w nich łasce Chrystusowej Ewangelii”^[4]. Św. Josemaría ujął to w ten sposób: „Chciałbym — a ty wesprzyj mnie swoją modlitwą — abyśmy w Kościele świętym czuli się wszyscy członkami jednego ciała, jak prosi nas Apostoł, i byśmy dogłębnie, bez obojętności, przeżywali radości, cierpienia oraz ekspansję naszej Matki: jednego, świętego, powszechnego, apostołskiego i rzymskiego Kościoła. Chciałbym, abyśmy żyli zjednoczeni ze sobą i abyśmy wszyscy utożsamiali się z Chrystusem”^[5].

PRZEZ poświęcenie świątyni na cele religijne, budynek ze zwykłego miejsca przemienia się w przestrzeń świętą, której celem jest oddawanie chwały Bogu. Główną częścią obrzędu poświęcenia jest

konsekracja ołtarza, który, będąc całkiem nagi, zostaje namaszczony krzyżmem w części centralnej mensy i w jego czterech narożnikach.

Następnie jest on oświetlony, nakryty obrusem, przyozdobiony kwiatami, świecami i krzyżem. Kapłan, trzymając w ręku zapaloną świecę, przywołuje „światło Chrystusa”, podobnie jak czyni to podczas Wigilii Paschalnej.

Na wzór świątyni, wszyscy chrześcijanie zostali poświęceni Bogu w czasie chrztu, zostaliśmy namaszczeni na piersi świętym krzyżmem. My także otrzymaliśmy świecę, zapaloną od płomienia świecy paschalnej, abyśmy byli źródłem światła w świecie. Możemy z zapalem uczestniczyć w budowaniu Kościoła, ponieważ jesteśmy „żywymi kamieniami” (1 P 2,5) tej nadprzyrodzonej budowli. Ci dwaj świadkowie wiary są godni podziwu nie tyle dlatego, że

posiadają niezwykle zdolności, ale raczej dlatego, że w centrum ich historii „jest spotkanie z Chrystusem, które odmieniło ich życie.

Doświadczyli miłości, która ich uzdrowiła i wyzwoliła, a dzięki temu stali się apostołami i sługami wyzwolenia dla innych”^[6].

„Piotr osobiście znał Maryję i rozmawiając z Nią, zwłaszcza w dniach poprzedzających Pięćdziesiątnicę (por. Dz 1, 14), mógł pogłębić znajomość tajemnicy Chrystusa. Paweł, głosząc wypełnienie zbawczego planu «w pełni czasu», nie omieszkał wspomnieć «niewiasty», z której Syn Boży narodził się w czasie (por. Ga 4, 4)”^[7]. Prosimy ją, abyśmy za przykładem św. Piotra i św. Pawła podjęli w naszym życiu przygodę budowania Kościoła.

^[1] Euzebiusz, Historia Kościelna, II, 25,7.

[2] Św. Josemaría, *Droga*, nr. 483

[3] Benedykt XVI, Homilia, 29-VI-2012.

[4] Benedykt XVI, Homilia, 29-VI-2012.

[5] Św. Josemaría, *Kuźnia*, nr. 630.

[6] Franciszek, Homilia, 29-VI-2021.

[7] Franciszek, Anioł Pański, 29-VI-2015.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazanie-na-16-listopada-poswiecenie-rzymskich-bazylik-swietych-apostolow-piotra-i-pawla/> (16-03-2026)